

Ἀνέκδοτος. Χφφ. : α') Κίμωνος Γιαννακούρου, ἐν Ἀθήναις, τέως Π. Ἀγγελοπούλου, πρώην Ἀλ. Κολουβά 8, (περιγραφή ἐν 216, σ. 474 καὶ 112, σ. 15)· β') Ἰβήρων 287· γ') Ἀκαδημίας Ρουμανίας 278 (209)· καὶ δ') Βατικανοῦ gr. 2590.

62

1561–1567. Ἀπόφασις ἀδήλου πΚ, περὶ ἀπαγορεύσεως διαζυγίου λόγῳ ἐπιληψίας, μετὰ τὸν γάμον ἐπιφανείσης, ἐν 323, σ. 207–208, ἐν 70, Β', σ. 378 καὶ ἐν 39, σ. 17–18. Πρβλ. ἐν 90.

«... αὐτὸ τὸ πάθος τῶν σεληνιαζομένων οὕτως κρίνεται καὶ ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ... οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς αὐτοῦ συνόδου, ὅτι εἰ μὲν καὶ ἡ γυναῖκα εἶχεν αὐτὸ τὸ ἀσθένημα προτίτερα πρὶν νὰ εὐλογηθῇ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ μαρτυρηθῇ ὑπὸ ἀξιοπίστων ἀνδρῶν, χωρίζεται ἐν τῷ ἅμα χωρὶς καμμίας διορίας ὁ αὐτὸς ἄνδρας ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐπέρνει ἄλλην γυναῖκα, εἰ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ πάθος ἦλθεν εἰς τὴν γυναῖκα ἀφ' οὗ εὐλογήθη αὐτὸν τὸν ἄνδρα αὐτῆς, νὰ μηδὲν ἔχει καμμίαν ἄδειαν οὐδὲ ἐξουσίαν ὁ αὐτὸς ἄνδρας αὐτῆς νὰ τὸν ἐχωρίζεται, οὔτε εἰς τὸν πρῶτον χρόνον, οὔτε εἰς τὸν δεῦτερον, οὔτε εἰς τὸν τρίτον, ἀμὴ νὰ τὴν ἔχη ἕως ἄλλης τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ αὐτῆς, μὴ δυναμένου, ὡς εἶπαμεν, νὰ τὴν ἐχωρισθῇ δι' αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ σεληνιασμοῦ, ὅτι καθὼς ἦλθεν εἰς αὐτὴν αὐτὸ τὸ πάθος οὕτως ἤθελεν ἔλθῃ καὶ εἰς αὐτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἔαν καὶ τύχη καὶ ἔλθῃ καὶ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ σεληνιασμοῦ, τὰ ὅμοια καὶ ἡ γυναῖκα νὰ μὴ δὲν ἔχη καμμίαν ἄδειαν νὰ ἐπάσῃ ἄλλον ἄνδρα ἕως ἄλλης τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, εἰ δὲ καὶ, ὡς προείπαμεν, εἶχε τὸ πάθος προτίτερα πρὶν νὰ εὐλογηθῇ τὴν γυναῖκα του, νὰ ἔχη ἄδειαν ἢ αὐτὴ γυνὴ αὐτοῦ νὰ χωρίζεται αὐτόν χωρὶς τινος διορίας, νὰ ἐπάσῃ ἄλλον ἄνδρα ἀνεμποδίστως».

63

1562?– Νομοκάνων Μανουὴλ Μαλαξοῦ «εἰς κοινὴν φράσιν».

Πρόλογος : «Θησαυρὸς κεκρυμμένος...».

Τὸ πρωτότυπον τῆς παραφράσεως, γενομένης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Μαλαξοῦ, δὲν διεσώθη. Πολλαὶ παραλλαγαί, εἰς ἑκατοντάδας χφφ.

Κατάλογος ἐκ 300 χφφ. ἐν 85. Αἱ παραλλαγαὶ αὗται τροποποιοῦν τὸ Δίκαιον τῆς ἀρχικῆς μορφῆς (ὄρα ἀνωτ. ἀριθ. 61) ἐν πολλοῖς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐθίμων. Πρβλ. ἐν 86. Ἐν κείμενον, ἐκ κεφ. 303 ἐκ χφ. 307 τοῦ 1613 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, ἐδ. ὑπ' αὐτῆς, μετὰ ρουμανικῆς μεταφράσεως, ἐν 421, σ. 633–929. Ὑπάρχουν χφφ. ἔχοντα ἀριθμὸν κεφαλαίων 17 μέχρι 1037. Μέγα ἀπόσπασμα, νομικῶν ἰδίᾳ διατάξεων, ἐν 323, σ. 165–232. Ὁ Πρόλογος ἐν 112, σ. 20–21. Πίνακες περιεχομένων ἐν 323, σ. 233–246, ἐν 465, σ. 7–23, ἐν 332, σ. 196–204 καὶ ἐν 187.

64

1562. Ἀχτναμές σ. Σουλεϊμάν ὑπὲρ τῆς νήσου Σάμου, ἄρτι οἰκισθείσης.

Περίληψις τούτου ἐν 325, σ. 1–2.

... Β'. Ἡ ἐσωτερικὴ τῆς νήσου διοίκησις ἐνεργεῖται ὑπὸ χριστιανοῦ, ὃν ἐξέλεγον οἱ

ἔποικοι, ἀναγνωρίζει δὲ ὁ σουλτᾶνος. Γ'. Οὐδεὶς ὀθωμανὸς δύναται νὰ κατοικήσῃ ἢ πρὸς ὥραν διατρίψῃ ἐν Σάμῳ. Δ' . . . Ἡ Σάμος εἶναι . . . ἐλεύθερος λιμὴν, καταβάλλουσα φόρον ὑποτελείας δέκα χιλιάδας γροσίων. Οἱ κάτοικοι εἶναι ἀπηλλαγμένοι τοῦ φόρου τῆς δεκάτης, ἔναντι ἐτησίας πληρωμῆς 45.000 γροσίων, δι' ὅλα τὰ προϊόντα τῆς νήσου. Ε'. Εἰς τὰς κληρονομικὰς ὑποθέσεις ἐφαρμόζονται οἱ νόμοι τῶν ρωμαίων αὐτοκρατόρων. Προκειμένον δὲ περὶ τιμωρίας ἐγκληματιῶν καὶ ἐπιβολῆς ποινῆς, μηδὲ τῆς τοῦ θανάτου ἐξαιρουμένης, ἐφαρμογῆς τυγχάνουν καὶ οἱ ρωμαῖκοὶ νόμοι καὶ ἡ κρατήσασα συνθήκη. . . . Ζ'. Οἱ Σάμοι, ἀναφερόμενοι πρὸς τὸν σουλτᾶνον καὶ τὰς τουρκικὰς ἐν γένει ἀρχὰς δι' ὑποθέσεις των, δικαιοῦνται νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν ἐλληνικὴν.

65

1564. «Περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν, συνοπτικὴ συλλογὴ ἐκ διαφορῶν συντεθεῖσα παρὰ Ζαχαρίου ἱερέως Σκορδυλίου Κρητός, τοῦ ἐπονομαζομένου Μαραφαρᾶ καὶ ἐπιτρόπου τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἰκ. πατριάρχου κυρίου Ἰωάσαφ . . . Ἐνετία . . . ».

Ἀνετυπώθη αὐτόθι, τὸ 1569, καὶ τὸ 1588. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 51. Διὰ μακρῶν πραγματεύεται ὁ Παυλῶφ περὶ αὐτοῦ ἐν 110.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

66

ΑΘΗΝΩΝ

1565. Ἀχτναῖες σ. Σουλταῖν ὑπὲρ τῶν Κυκλάδων νήσων, ἐν 290, σ. 138–141.

67

1565. Φιρμάνιον 29 Ἀπριλίου ὑπὲρ τοῦ δουκὸς Ἰακώβου Δ' τῶν νήσων Νάξου, Πάρου, Σαντορίνης, Σύρου καὶ Μήλου, ἐν 145, σ. 75–78.

« . . . νὰ διεκπεραιοῦ κατὰ τὰ ἀνέκαθεν τὰς μεταξὺ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑποτελῶν δίκας καὶ διαφοράς. Νὰ ἀποδίδῃ τὸ δίκαιον κατὰ τὰ ἥθη καὶ τοὺς κανόνας αὐτῶν . . . Νὰ μὴ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς νήσους αὐτοῦ σαντζακπέλιδες, καδῆδες, χασαρεῖσηδες καὶ λοιποὶ . . . ».

68

1567. Διαταγὴ σ. τῆς 24 Νοεμβρίου, πρὸς τὸν μπεκλέρμπεγην τῶν Νήσων, νὰ μεταφερθοῦν εἰς Εὐβοίαν ἢ εἰς Ρόδον πρὸς ἐγκατάστασιν αἱ φραγκικαὶ οἰκογένειαι τῆς Ἀνδρου, κατόπιν παραπόνων τῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς νήσου· ἐν 292, σ. 232.

« . . . ἐνῶ αἱ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀρβανιτῶν οἰκίαι εἶναι χίλιαι ὀκτακόσιαι, τῶν δὲ Φράγκων πεντήκοντα ἕως ἑξήκοντα, δώδεκα Φράγκοι λαμβάνουσι τὰ προϊόντα τῆς νήσου,

